

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsrvpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales, historici, physici, mathematici, denique ad politiorem litteraturam pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moralium

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In lib. de præceptis gerendæ reipublicæ

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-351

rit: nisi insolenter loqui voluit Plutarchus. Mutila sunt quæ se-
quuntur, sensu interim liquido.

IN LIB. DE PRÆCEPTIS GEREN-
dæ Reipublicæ.

430. 37. Ferre fortunam.] Λάθης καθίστερος γαλά-
νας. Verba sunt Poeta alicuius, Pindari puta, aut alius Lyrici:
sed corrupta. Scriptus habet παξινός μαλλεν παξινός. Sed
nominatiuus deest, qui cum χαράξει (super ζ in scripto ξ est
annotatum) congruat, & accusatiuus quem regat. Ego totum
in mea versione omisi, cùm sensum nullum exprimere commo-
dū possem. Homeri locus qui initio citatur, est Iliados 1.55. Illud
satis mirari non possum, quod interpres Saguntius huc librum
Traiano inscriptum perhibet, premissa etiam ad eum prefa-
tione, qua nusquam (puto) extat: quando ipse quoq; Menema-
chi nomen minimè omisit, cui haec præcepta conscripta & dica-
ta sunt. neg. verdò is Traianus fuit, sed Sardibus natus, vt ex hoc
ipso libro sub finem non obscurè liquebit. Librum Plutarchus
suum agnoscit, in principio libelli de capienda ex hostibus vi-
litate.

433. 20. Consternata.] λεγένδου πυρόμενος. Sic est et-
iam in scripto. Librarius τοι ετ in vnam supernè lineam con-
traxerat, ἀλλ inde ineptum πυρόμενος inscius finxit. Paulo post
pro ιώνιοι scribe Liuius, ex Druſi historia. V. Latinū aliquan-
do per ov exprimere Gracos, notum est: ita hic videtur ιώνιος
fuisse, ac totidem literis, ordine mutato, subrepisse ιώνιος.

434. 32. Cum Demosthenes.] non valde mihi arridet
hic Demosthenes fortasse pro eo legendum ανθολυκός, plebeius.

435. 1. Adiutricem tamen.] ἀλλὰ τοι legi ex scripto,
non n. idem ὅτε pro ὅτε εἰς ποφ. &c. habet. & infra ικτίνος
non ικτίω.

437. 16. Quām iudicialis.] Δικαιονός μᾶλλον. Δικαιονός
habet & scriptus & impressus: & interpres, admittat in cau-

lis forensem dicendi acrimoniam, sententias, & nullo vtrunque sensu. Ego sententiam sum sectatus, eamq[ue] restitu. Qui Rempub. gerunt, eorum oratio in deliberatio gene- re quin principiū versetur, obscurum peritis non est. In suadendo autem & dissuadendo quin vel principiatū teneant, gra- ues nobilium hominum sententiae, exempla, apologi, aliaq[ue] id genus, nemo ignorat. Paulò ante ἀγυράς. οὐδὲ λόγον legi pro λόγων. quod & in scripto erat, & λαζαρος omissum, perperam. Post δὲ τὸ τῶν εφόρων.] επι scriptus, non prob.

439. 15. Rapax, clamator.] lego κεράκην. scriptus & ρά- της. quasi si propria essent nomina clamoris hominum. inepte. sed & κεράκην virtuosum est. ego restituo ex autore unde est petitus. est enim senarius Iambicus ex Equitibus Aristophanis in Cleonem. Cycloborus, ut ibi & in Acharn. habet scholia festos, tor- rens est apud Athenas. itaq[ue] obstreperam & asperam vocem eius fremitui comparat. Interpres horum vidit nihil.

439. 37. Quemadmodum Ladam.] Οὐτον δὲ ὡσεὶ διὰ Φλάδη. Hic locus mutilatus est. Ladas Alexandri magni cur- sor fuit nobilis, cuius in Argolicis quoq[ue] Pausanias meninuit, vt statua ob victoriā donati. meminit eius Solinus, vt mirificè celeris, his quidem verbis: Primam palmā velocitatis Ladas qui- dā adeptus est, qui ita supra cauū puluerē cursitauit, vt arenis pendentib. nulla indicia relinquere vestigiorū. & innuis tue- nalis, — locupletem optare podagram

Non dubitet Ladas. —

Ipsa vox, Varino & alijs tradentibus, hinnuleū significat, ani- mal velox. Enimvero hec verba δέος τύπος, &c. adhuc extant in epigrammatis Gracis, sed longè diuerso à Lade historia sen- sū: de cuius celeritate nominatum libro eius farraginis quarto extant eulogia. At in secundo libro luditur Pericles quidam ita tardus cursor, vt dubium reliquerit, sederit ne an vero cucurre- rit. sanè dum ipse adbuc funis qui ad carceres solebat esse, soni- tum exaudiret, quippe à carceribus nondum latum progressus digitum,

digitum, interim iam alium confecto cursu coronatum fuisse.
atq; adeo adscribere epigrammatum libet.

Τὸ σάδιον Πεεικῆς ἔτι ἐδραμεν, εἴτε οὐχίτο,
ἐδεῖς οἶδεν ὅλως. Δαιμόνιος βραδύτης.

Οὐ φέρεται τοῦτο ληγθεῖν υπάστι, καὶ σεφανότε
Αλλο, καὶ Πεεικῆς λάκυλον τρέψει.

Esto aut, quod fieri potuit, ut in vetustiore aliquo epigrammate
hic ipse versus in Lada laudem positus fuerit, qui tanta celerita-
te stadium conficerit, ut adhuc sonante laxatione carcerum
funiculo ipse coronā adeptus dicatur: quē versum aliis (ut non
ineleganter sit) in dinersam usurparit sententiam: certe verba
sequentia περσεύων θεαματίων nullo modo cum Lada hi-
storia aut hoc versus cohærere possunt. nam in Lada laudem epi-
gramma etiamnam hoc fertur, planè ad simile modo adscripti,
ut suspicari possis, fortassis initium tantum epigrammati esse:
ut in alio disticho etiam ea insuerint, οὐ φέρεται, &c. sicut quod
extat distichon priori disticho est ἀντίτροφον. Ita enim habet:

Λάδας τὸ σάδιον εἰδοῦλοτο, εἴτε διέπη,

Δαιμόνιον τὸ τάχθο, εἴδε φράσαι δωματίου.

Quod eo magis puto, quia eodem libro, titulo in medicos, aliud
tetraстиchon extat, omnino ex forma prius adducti, atq; huins
de Lada, expressum. Τιρπός τῶν γεῶν, &c. Monstroso interpres
sigmēto loci huius disimulationem occultarat. ego in mea ver-
sione pluribus verbis expressi. vox εὐθα etiam in scripto est. pau-
lo antea λόγῳ ex scripto & sententia est scribendum.

441. 33. Afranius autem.] Αὐτόνοις οὐδὲ. Non dubium
est, quin Afriani vox spuria sit, quamvis etiam in scripto ex-
pressa: nego enim ullum obscurum ego Africanum novi, ullum
talem Pompeij amicum. Reposui ergo Αὐτόνοις, nam tametsi
haec historia à me, quod meminerim, alibi lecta non est; id tametsi
constat, Afranium Pompeij bello Mithridatico legatum eius-
dem singulari studio Consulatum in annum V. C. 694. esse
consecutum. tradunt hoc disertè Cic. 1. ad Atticum. Dio lib. 37.

Tum vox Afrani^y Africano ita est vicina, ut indoctus librarius, cui ille ignotus esset, facile potuerit hunc substituere. Huc facit, quod superiore anno itidem M. Pupius Piso, quem Pompeius & ipsum legatum Mithridatico bello habuerat ad comitia praeuis-
sus a Pompeio, operaq^z, & fauore eius v*s*us consulatum obtinuit, tefse eodem loco Dione, vt is videatur esse, cui Afranius hic con-
cessisse annum dicatur. Itaq^z, meam emendationem doctis pro-
batum iri, gratiamq^z historie non inelegantis restoratione fore
confido. Si quis quid certius afferet, agemus gratias. Interpres
quidem hoc quoq^z mendum disimulauit.

443. 5. Violentorum adulatorum.] οἰμωζομένων. Scrip-
tus habet βιαζομένων. & nostram lectionem superrē nota-
tam. vide Equites Arisloph. vbi non αναιμάθαρεν est, sed αγα-
παδεύσην.

449. 24. Administrare.] ὀικοδομεῖν. scriptus ὀικοδομῶν.
equidem ὀικοδομεῖν vel μῶν malim. Apparet eum prefuisse li-
quoribus dimetiundis, & farinæ, pafke, aliarumq^z, rerum ad
annonam pertinentium procurationi.

450. 13. Omnibus præest.] πάντα κείται. in margins
scripti πάντα γίνεται. quod & malo.

453. 15. Pardalæ nostro.] Παρδέλαι τὸν ὑμέτερον. de
Pardala sub finem libri est, nescio an de eodem. scriptus ὑμέτε-
ρον habet: suprà u notato. credo autem ὅρων pro ὅρων scriben-
dum. quanquam sic quoq^z accipi potest, eos finium sua potesta-
tis oblitos, magistratuq^z abusos, exitium sibi attulisse. alias in-
risurandi oblitū acciperem. Ceterū neg^z φελεγ^z. neg^z φλεγ^z.
vt scriptus habet, sed φολεγ^z ἄρδει. scribi debere notum est.
Mox scriptus pro πάνθι malè habet πάθη.

454. 4. Estq; vtile.] ή καρπῶν εὐεη. Locus hic non est, ni
fallor, integer. Si ante haec verba Periodum finias, & deleas, &
λαμένων las pro reis legas, vt i^zevē, xg. d^z significet citare, pro-
ferre, cohærebit. Scriptus omnino cum impresso consentit.

456. 5. Sthenonem.] Σένωνα. Sthenis vocatur in vita eius
ab eo-

abode. p. 457. 30.
περιφέτη
τέχνη, qu
crone. ve
Επαγγελ
πατέρας
πριν in m
λογοπ
459. 7.
lex carm
469. 3.
confusio
παρένθη
470. 1.
legebat
privato.

471.
Ibid.
in scri
Ibid.
est ver
subiu

Pa
suprà
ratius
rat co
uelue
presin